

до нѣкое живо сѣщество, колкото и да е малко, то е на мѣстото си. Всѣко цвѣте, всѣки изворъ, всѣка птичка, всѣко животно, всѣки човѣкъ е буква отъ свещената книга на козмоса. Въ всѣко живо сѣщество е вложена известна идея, съ която се проповѣдва на хората. Запримѣръ, виждате единъ заякъ и казвате, че е дългоухъ и страхливъ. Голѣмитѣ уши на заяка показватъ неговата щедростъ. Той проповѣдва на хората, че трѣбва да бждатъ щедри. Съ бѣгането си той изразява своето кавалерство. Като го стигне хрътката, той веднага отскача отъ мѣстото си и отива на друго, съ което иска да каже, че много мѣста има въ природата, а не само едно. Той е готовъ да отстъпи мѣстото си и да заеме друго. Заякътъ има една добра чѣрта — никога не се обезсърдчава. Презъ голѣми мжчноти минава заякътъ, но досега нито единъ заякъ не се е самоубилъ, нито е посегналъ на свой братъ. Зайцитѣ казватъ: Отъ една вѣра сме, нѣма защо да се караме; ще живѣемъ братски помежду си и съ любовъ. Казвате, че нѣкой човѣкъ има заешки умъ. Това не е право заключение. Всѣки човѣкъ наподобява по нѣщо нѣкое животно, следователно и на заяка, но не и по умъ. Единъ англичанинъ, физиогномистъ, написалъ една сравнителна физиогномия въ която е изнесълъ човѣшки типове, които иматъ нѣщо общо съ нѣкои животни. Той прави това уподобяване не само между отдѣлнитѣ хора и животни, но и между различнитѣ народи, раси и животни.

Като изучавате човѣшкитѣ типове и ги уприличавате на животнитѣ, лесно е да видите добритѣ чѣрти и на животнитѣ. Всѣко животно има и добри, и лоши чѣрти. Запримѣръ, една отъ лошитѣ чѣрти на вълка е неговата голѣма алчностъ. Като влѣзе въ едно стадо, той не взима само една овца, но напада нѣколко, одушва ги и бѣга. Въпрѣки това, вълкътъ е интелигентенъ. Тази е една отъ неговитѣ добри чѣрти.

И тъй, лошитѣ животни не сж нищо друго, освенъ злото, което е изопачило човѣка. Добритѣ животни пъкъ сж изразъ на доброто, което човѣкъ носи въ себе си. Добритѣ и лоши животни заедно представятъ складове съ богатства, които човѣкъ е придобилъ, както въ миналото, така и въ настоящето. Тѣзи богатства се пазятъ като светиня. Единъ день всички животни, като представители на тѣзи богатства, ще се явятъ предъ